

Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.022/2018/5/I.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Leé Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes felperesnek** az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya által képviselt **alperes** ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2017. november 20-án kelt 27.P.20.209/2017/10. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperest terhelő marasztalási összeget 1.732.000,- (Egymillió-hétszázharminckétezer) Ft-ra, és ennek az összegnek 2014. március 14-étől a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatára, az alperest terhelő elsőfokú perköltséget pedig 70.000,- (Hetvenezer) Ft-ra szállítja le. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a feljegyzett 300.000,- (Háromszázezer) Ft elsőfokú és 176.000,- (Százhetvenhatezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az Állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 2.200.000,- Ft-ot, valamint ennek 2013. január 16-ától 2013. június 30-áig a késedelemmel érintett félév utolsó napján, 2013. július 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybank alapkamattal megegyező mértékű kamatát, és 100.000,- Ft perköltséget; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az irányadó tényállás szerint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2012. február 21-én meghozott 6.B.III.1992/2010/31. számú ítéletével mondta ki a felperest bűnösnek társtettesként elkövetett lopás bűntettének kísérletében, ezért őt különös visszaesőként egy év négy hónap börtönbüntetésre ítélte azzal, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra. Egyidejűleg megszüntette a Vas Megyei Bíróság B.417/2005/447. számú ítélete folytán alkalmazott feltételes szabadságot. Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, azonban a alperes neve, mint másodfokú bíróság 2013. január 16-án meghozott 21.Bf.8059/2012/11. számú végzésével a kerületi bíróság ítéletét helybenhagyta. A

felperes 2013. október 10-én a ... Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben, ...n kezdte meg börtönbüntetése letöltését, először a Vas Megyei Bíróság ítéletével kiszabott, és a feltételes szabadság folytán még hátralévő időt. Az időközben benyújtott kérelmére a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2014. március 12-én kelt 6.B.III.1992/2010/43. számú végzésével a feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó részt mellőzte; ennek alapján a büntetés-végrehajtási intézet a büntetés végrehajtását 2014. március 13-án megszüntette, és a felperes a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának letöltését kezdte meg; az eddig az időpontig letöltött öt hónap és négy nap beszámítására a folyamatban lévő végrehajtásba nem volt törvényi lehetőség.

A felperes kereseti kérelmében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest 3.800.000,- Ft nemvagyon, és 1.200.000,- Ft vagyoni kártérítés, valamint ennek 2013. január 16-ától a kifizetés napjáig terjedő időre járó kamata megfizetésre.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 2015. június 17-én kelt 27.P.20.252/2015/6. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes teljes kártérítő felelősséggel tartozik a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.III.1992/2010/31. számú ítéletének a feltételes szabadságot megszüntető rendelkezésével a felperesnek okozott kárért.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2016. február 25-én meghozott 5.Pf.21.216/2015/3/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet; a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2017. január 11-én kelt Pfv.IV.21.269/2016/4. számú közbenső ítéletével a Fővárosi Ítéltábla ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.

A törvényszék a megismételt eljárásban hozott ítéletében rögzítette, hogy a alperes neve büntető ítéletének meghozatalakor a felperes élettársi kapcsolatban élt ... val; albérletben laktak, gépkocsival rendelkeztek, és a felperesnek 1.000.000,- Ft körüli megtakarítása is volt. Ekkor a felperes határozatlan idejű munkaszerződéssel autómosóban dolgozott, havi nettó jövedelme 80.000,- Ft volt.

Az ítélet meghozatalakor ... mintegy öt-hat hetes terhes volt; a felperes és élettársa arra számítottak, hogy a felperes mintegy tíz hónapot fog börtönben tölteni, és ez idő alatt ... a megszületendő gyermekről egyedül is gondoskodni lesz képes, így a magzat megtartása szándékukban állt. A terhesség megszakítása mellett végül azért döntöttek, mert úgy tűnt, a jogerős ítélet folytán a felperesnek a korábbi elítéléséhez kapcsolódó kedvezményt is le kell töltenie, és a mintegy huszonöt hónapi távollét alatt az egyébként pultosként és felszolgálóként dolgozó ... a gyermeket segítség nélkül nem tudta volna eltartani.

A büntetés végrehajtása során ... a felperest rendszeresen látogatta, küldött részére csomagot, valamint a látogatásokkor a helyszínen is vásárolt. Csomagvásárlásra fordított költsége 100.000,- Ft, míg az utazással felmerülő költsége 50.000,- Ft volt. Ugyancsak kiadással jártak a telefonbeszélgetések, valamint a felperes számlájára akkori élettársa letéti pénzként mintegy 150.000,- Ft-ot is átutalt.

A büntetés végrehajtásának megkezdésétől a feltételes szabadságot érintő megszüntetés mellőzésére vonatkozó végzés meghozataláig a felperes kiesett jövedelme 400.000,- Ft volt.

Az elsőfokú bíróság felhívta a régi Ptk. 355. § (4) bekezdését, és úgy ítélte meg, hogy a kereset részben alapos.

A nemvagyoni kártérítés tekintetében a törvényszék a szabadságelvonással szükségképpen együtt járó hátrányokra figyelemmel az ilyen esetekben állandónak mondható bírói gyakorlatból indult ki azzal, hogy nem indokolt a kártalanítási ügyekre irányadó bírói gyakorlatban alkalmazotthoz képest alacsonyabb összeg meghatározása. Kiemelte, bár büntetett előéletű személyek esetében könnyebb a börtönkörülményekhez való alkalmazkodás, az kisebb pszichikai megterheléssel jár, a büntetés-végrehajtási rezsim által szabályozott életmód, az annak való állandó megfelelés ugyanakkor a büntetett előéletűek számára épp oly nehéz, sőt bizonyos szempontból a szabadság számukra még jobban felértékelődik. Mindemellett a felperes javára kellett értékelni azt is, hogy ... terhességét a várható hosszú börtönbüntetésre tekintettel szakította meg, ami kapcsolatukra mindenképpen kihatott. A 2013. január 10-én keletkezett ambuláns kezelőlap adatai szerint ... úgy nyilatkozott, a magzatot szeretné megtartani, azonban döntése még nem végleges; a terhesség megszakítására a jogerős büntető ítélet meghozatalát követően, 2013. február 5-én került sor.

Az említett körülmények értékelésével az elsőfokú bíróság a felperest ért nemvagyoni hátrányok kompenzálására 1.500.000,- Ft-ot tartott arányosnak.

A vagyoni kár kapcsán az elsőfokú bíróság az alábbi tételeket vette figyelembe:

- A törvényszék elfogadta, hogy a felperes kiesett jövedelmének alapja a ... Kft.-nél elért havi nettó 80.000,-Ft, mely öt hónapra 400.000,- Ft.

- A ... Országos Büntetés-végrehajtási Intézet által szolgáltatott adatokon alapulóan az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperest 2013. október 10-e és 2014. március 12-e között ... hét alkalommal látogatta, amellyel kapcsolatban 50.000,- Ft útiköltsége merült fel. Az autópálya használatával felmerülő díj esetenként 3.000,- Ft volt, emellett pedig az üzemanyag költsége kerülete és ... között alkalmanként 2x50 kilométert számítva mintegy 4.000,- Ft lehetett.

- A büntetés-végrehajtási szerv tájékoztatása szerint az említett időszakban a felperes több, általános dolgokat, valamint egy, élelmiszert tartalmazó csomagot kapott; emellett pedig a büntetés-végrehajtási szerv boltjában a látogatások alkalmával is lehet esetenként két csomagot vásárolni, mely egységcsomag értéke 3.000 - 5.000,- Ft között van. Mindebből következően csomagküldéssel, illetve -vásárlással 100.000,- Ft költség merült fel.

- A telefonbeszélgetések költsége vonatkozásában abból indult ki, hogy a felperes heti harminc percet telefonálhatott, a percdíj pedig a bíróságnak más ügyből származó hivatalos tudomása szerint mintegy 100,- Ft. Ebből következően a felperes havi 12.000,- Ft-ot, mindösszesen 60.000,- Ft-ot költött telefonálására.

- Bár az elsőfokú bíróság nem fogadta el azt, hogy ... havi 50.000 - 60.000,- Ft-ot küldött a felperesnek, azonban mivel a felperesnek más célra is szüksége lehetett letéti pénzre, ilyen költségekre további 90.000,- Ft-ot számolt el.

A fentiek szerint tehát az elsőfokú bíróság 700.000,- Ft vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest.

A perköltség tekintetében a törvényszék 100.000,- Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperest; az összeg meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy a jogalap körében a felperes pernyertesnek bizonyult, ugyanakkor a felülvizsgálati eljárás során költség megállapítására nem került sor, másrészt pedig arra is, hogy az igényelt nemvagyoni kártérítés összege nem nyilvánvalóan eltúlzott.

Az ítéletnek a keresetnek helyt adó rendelkezései ellen az alperes fellebbezett; ebben a vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a tényállást részben bizonyítékok nélkül, részben pedig a

rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg, és nem tett eleget maradéktalanul a régi Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének.

A nemvagyoni kártérítést érintően valószínűtlennek tartotta, hogy a felperes és ... között élettársi kapcsolat állt fent. Kiemelte, hogy a felperes a releváns időpont előtt és után is hosszan tartó börtönbüntetést töltött. Nem állapítható meg teljes bizonyossággal, hogy ... terhességének megszakítása a magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Métv.) 6. § (1) bekezdésének mely pontja alapján történt, márpedig a Métv. 7. § (1) bekezdése értelmében - ha azt nem egészségi ok indokolja - a terhesség megszakítására kizárólag az állapotos nő írásbeli kérelme alapján kerülhet sor. A törvényszék tehát a felperes nyilatkozata és a nyilvánvalóan érdekelt és így elfogult ... tanúvallomása alapján, összességében bizonyítatlanul állapította meg, hogy a terhesség-megszakítás összefüggésben van a felperes börtönbüntetésével; ilyen indokot egyébként az Métv. 6. § (1) bekezdése nem is ismer, és e körülmény a taxatív felsorolt eseteknek önmagában nehezen lenne megfeleltethető. Vitatta azt is, hogy az elvetett magzat a felperestől származott; apasági vélelem nem állt fenn, illetve ismeretei szerint a fogamzást követően a felperes nem tett teljes hatályú elismerő nyilatkozatot. Mindettől függetlenül is alapvetően érthetetlen és megalapozatlan további öt hónapos szabadságvesztéssel indokolni a magzat elvételét.

Az alperes sérelmezte azt is, miszerint az elsőfokú bíróság ítéletéből nem derül ki, a nemvagyoni kártérítés mértékének meghatározása során mely szempontokat és milyen súllyal értékelt. Téves és minden logikát nélkülöz az a megállapítás, hogy a börtönkörülmények a büntetett előéletűek számára éppen olyan nehezek, sőt bizonyos szempontból számukra a szabadság még jobban felértékelődik. Az ítélet nem tér ki arra, miért nem értékelte értékcsökkentő tényezőként a felperes személyi körülményeit, kiemelten azt, hogy törvénykerülő életmódja folytán sok időt tölt büntetés-végrehajtási intézményekben, így őt a fogvatartásban töltött idő nem érinti annyira hátrányosan, mint más, jogerősen végrehajtandó szabadságvesztésre még nem ítélt személyt.

A vagyoni kártérítés vonatkozásában az ítélet utal arra, mely időszakra ítélt meg 400.000,- Ft kiesett jövedelmet. Mindemellett a büntetőügyben, valamint a jelen perben a felperes jövedelmi viszonyaira eltérő előadást tett, és egyébként is életszerűtlen, hogy a többek között gépjárműlopás kísérlete miatt jogerősen elítélt felperest egy gépjárművek „bizalmi kezelésével” foglalkozó cég, a ... Kft. alkalmazná.

Csupán az élettársi kapcsolatra hivatkozó ... vallomása alapján állapította meg a törvényszék, hogy ő a felperest rendszeresen látogatta. A ... Országos Büntetés-végrehajtási Intézet a látogatók adatait nem tartja nyilván, és az ítélet egyáltalán nem utal arra, hogy a felperesnek lehetett-e más látogatója. Nem tisztázott, ebben az időszakban a felperes mikor kapta a büntetés-végrehajtási intézet tájékoztatása szerinti csomagokat. Nem megalapozott, hogy csomagok küldésével, illetve vásárlásával mindösszesen 100.000,- Ft keletkezett, és az sem, hogy ezek a költségek ...nál merülhettek fel. Érthetetlen, miért kellene ... költségeit a felperesnek megfizetnie úgy, hogy engedményezésről nincs tudomása.

A telefonálás költségei kapcsán a felperes bizonyítást egyáltalán nem ajánlott fel, bár a kifizetés teljesítését okirattal igazolni lehetett volna. Az ítélet adós marad annak indokolásával is, milyen költségekre számolt el 90.000,- Ft-ot.

Az útiköltséget érintően az alperes ugyancsak azt emelte ki, miszerint bizonyítatlan, hogy ... a felperest meglátogatta, miként az is, hogy a látogatások miként történtek, milyen közlekedési eszközt vett ahhoz igénybe. Az állítólag igénybe vett gépjármű léte, valamint az autópálya használatához szükséges díj megfizetése okirattal igazolható lett volna, így „bemondásra” az egyes költségtételeket az elsőfokú bíróság nem fogadhatta volna el.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a ...val fennállott élettársi kapcsolat ténye, valamint élettársa terhessége a büntetőügy irataiban szerepel, a terhesség megszakítását pedig szintén okirattal igazolta. Cinikus és sértő az a

feltételezés, hogy a gyermek nem tőle származott. Abortuszra azért került sor, mert az alperes jogszabályellenes döntésére tekintettel huszonöt havi börtönbüntetés elé nézett, és ha csupán tíz hónap büntetést kellett volna kitöltenie, úgy megtartják a gyermeket.

Az alperes hivatkozott arra, kiesett jövedelmét munkaszerződés igazolja, és valóban autómosóban dolgozott. A további kiadásokat ... otthon félretett pénzéből finanszírozta.

A fellebbezés csupán kisebb részt alapos.

Az ítéletábra mindenekelőtt azt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, és nem érintette annak a keresetet elutasító rendelkezéseit.

Az ítéletábra a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban meghozott Pfv.IV.21.269/2016/4. számú ítéletéből adódóan abból indult ki, hogy az alperes a felperes 2013. október 10-e és a 2014. március 13-a közötti jogellenes fogvatartásából származó kárért teljes kártérítő felelősséggel tartozik. A törvényszék 27.P.20.209/2017/2. számú végzésével helytállóan hívta fel a felperest arra, hogy vagyoni és nemvagyoni kárának bizonyításának terhe rá hárul. Irányadó volt ugyanakkor az is, hogy a régi Pp. 163. § (3) bekezdése alapján a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valóban fogadhatja el, és ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van.

A nemvagyoni kár vonatkozásában az ítéletábra hangsúlyozza: köztudomású, hogy a személyiségi szabadságtól való jogellenes megfosztás immateriális joghátrányt idéz elő, melynek kompenzálására nemvagyoni kártérítés megítélése indokolt. A másodfokú bíróság megítélése szerint - a jogellenes szabadságmegvonás öt hónapot némileg meghaladó időtartamára figyelemmel - önmagában, többlet tényállási elemek hiányában is az elsőfokú bíróság által megítélt 1.500.000,- Ft nemvagyoni kártérítés nem eltúlzott, és illeszkedik a kialakult bírói gyakorlathoz (EBH 2011.2320., BDT 2014.3048., BDT 2015.3282.). Erre figyelemmel az ítéletábra csupán megjegyzi, hogy a felperes a ...val fennállt élettársai kapcsolatára, valamint a terhesség megszakítására az alperes előtt folyamatban volt másodfokú büntetőügyben is hivatkozott; az abortusz oka kapcsán pedig a felperes és élettársa egyező eladást tettek.

A vagyoni kártérítés kapcsán az elmaradt jövedelem tekintetében az ítéletábra abból indult ki, miszerint a felperesnek kellett bizonyítania, mennyi volt a börtönbüntetése megkezdését, 2013. október 10-ét megelőzően elért jövedelme. A büntetőügy iratai között rendelkezésre áll a felperesnek, mint munkavállalónak a ... Kft. munkáltatóval 2012. július 2-án megkötött munkaszerződése, mely szerint 60 nap próbaidőt kötötnék ki, ugyanakkor a munkaviszonyt 2012. július 4-étől határozatlan időtartamra, havi bruttó 108.000,- Ft személyi alapbér mellett hozzák létre. A felperes az alperes neven 2013. január 16-án megtartott nyilvános ülésen úgy nyilatkozott, jelenleg egy autómosóban dolgozik, nettó jövedelme havi 80.000,- Ft körül van. Arra vonatkozóan azonban, hogy ez a munkaviszony hónapokkal később, a börtönbüntetés letöltésének megkezdéséhez közelebbi időpontban is fennállt, a felperes adatot nem szolgáltatott, sőt jelen perben ezzel ellentétesen úgy nyilatkozott, a büntetés letöltésének megkezdése előtt szakácsként dolgozott, de erről munkaszerződése nem volt, havi jövedelem-kiesése pedig 100.000,- Ft (Székesfehérvári Törvényszék 27.P.20.252/2015/6. számú jegyzőkönyv 3. és 4. oldalai). Arra nézve ugyanakkor előadást nem tett, konkrétan hol dolgozott.

Az ítéletábra álláspontja szerint tehát a felperes jövedelem-kiesést nem bizonyított, ezért ebben a vonatkozásban kártérítést az alperestől nem igényelhet.

A felperes által igényelt további kártételek vonatkozásában a másodfokú bíróság hangsúlyozza, ... tanú azt adta elő, a látogatásokat, a csomagokat a felperesnek otthon félretett pénzéből finanszírozta (Székesfehérvári Törvényszék 27.P.20.209/2017/7. számú jegyzőkönyv 2. oldala), így a felmerült kiadások a felperesnél jelentkeznek kárként.

A ... Országos Büntetés-végrehajtási Intézet 2017. október 13-án kelt tájékoztatásából kitűnik, hogy a felperest 2013. november 9-én, 2013. december 10-én, 2014. március 3-án egy-egy személy, míg 2014. január 27-én és 2014. február 4-én azonos időben két-két személy látogatta. Az ítéletábra azt nem vonja kétségbe, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben ... többször is megjelent, azonban a fentiek szerint csak öt látogatást lehet figyelembe venni. ... is megerősítette, hogy a felperessel autójuk volt (Székesfehérvári Törvényszék 27.P.20.209/2017/7. számú jegyzőkönyv 2. oldala). A látogatásokhoz a személygépkocsi igénybevétele indokolt volt (előfordult, hogy a látogatás kezdő időpontja 7 óra óra, máskor 8 óra 15 perc, vagy 8 óra 25 perc volt) és ... viszonylatban költségként elfogadható az autópályák, autóutak és főutak díjazásáról szóló 36/2007. (III.26.) GKM rendelet 6. § (1) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése szerint D1 díjkategóriában felmerülő heti 2.975,- Ft, jogosultság ellenében megfizetett díj is azzal, hogy a 2014. január 27-ei és a 2014. február 4-ei látogatásokra - az érvényesség tíz napi időtartama folytán - összességében ez az összeg egyszer vehető figyelembe. Mindezek miatt az ítéletábra szerint négy alkalommal 7.000 - 7.000,- Ft, míg egy látogatás tekintettel 4.000,- Ft költséget érvényesíthet a felperes.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes alappal igényli a csomagküldéssel felmerült költségeket is. A ... Országos Büntetés-végrehajtási Intézet tájékoztatása értelmében a felperes 2013. október 30-án, 2013. november 27-én, 2013. december 31-én és 2014. március 5-én tisztaruha, 2013. október 18-án, 2013. november 11-én, 2014. január 7-én, 2014. február 3-án és 2014. március 5-én általános, míg 2013. december 4-én soros élelmiszer-csomagot kapott; túlsúly miatt 2013. november 5-én és 2014. január 28-án az általános csomagot visszaküldték. Az ítéletábra úgy ítélte meg ugyanakkor, hogy az említett csomagok költségeként az elsőfokú bíróság eltúlzottan állapított meg 100.000,- Ft összeget, melyhez képest esetenként átlagosan 5.000 - 5.000,- Ft, összesen 50.000,- Ft vehető figyelembe.

A telefonálás költségei kapcsán a másodfokú bíróság megítélése szerint életszerű, hogy a fogvatartottak a rendelkezésükre álló heti harminc perc időkeretet kihasználják. Azt az alperes maga sem vonta kétségbe, hogy a percdíj mintegy 100,- Ft; ebből következően lefelé kerekítve 22 heti időtartamra az e címen megítélt 60.000,- Ft nem eltúlzott.

Az ítéletábra köztudomású tényként vette figyelembe azt is, hogy az elítéltek letéti pénzt használhatnak fel, és nem találta eltúlzottnak az ezzel összefüggésben meghatározott 90.000,- Ft összeget sem, ami havi átlagban a 18.000,- Ft-ot nem éri el.

Mindezek miatt az ítéletábra a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatta meg, hogy az alperest terhelő marasztalási összeget 2.200.000,- Ft-ról 1.732.000,- Ft-ra, és ennek az összegnek 2014. március 14-étől a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatára, az alperest terhelő elsőfokú perköltséget pedig 70.000,- Ft-ra szállította le; ezt meghaladóan a törvényszék ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit

helybenhagyta. A kamatfizetés kezdő időpontját az ítélet tábla nem a jogerős büntető ítélet meghozatalának időpontjában, hanem a jogellenes fogvatartás megszűnését követő napban határozta meg, míg az elsőfokú perköltség leszállítását az alperes javára megváltozott pernyertességi-pervesztességi arány indokolta.

A másodfokú bíróság - figyelemmel a felperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentességre és az alperes illetékmentességére - a régi Pp. 84. § (1) bekezdésének a) pontja, (3) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének c) pontja, 39. § (1) bekezdése, 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján megállapította, hogy a felmerült 300.000,- Ft elsőfokú és 176.000,- Ft fellebbezési eljárási illetéket az Állam viseli.

Az ítélet tábla a régi Pp. 81. § (1) bekezdésére hivatkozással kötelezte a nagyobb részt eredménytelenül fellebbező alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- Ft másodfokú perköltséget; ez az összeg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései szerint a kifejtett tevékenységgel arányosan meghatározott ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Győr, 2018. április 4.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Szabó Péter sk.
előadó bíró

. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó